



■ «Ωρφάνευσε» τὸ Μικρὸν Ποίμνιον τῆς Σαρδινίας

Ἡ Κοίμησις καὶ ἡ Ἐξόδιος Ἀκολουθία τοῦ Ἀειμνήστου Ἐπισκόπου Νόρα Μιχαήλ

† 31η Αὐγούστου 2016 ἐκ. ἡμ.



Τὴν Πέμπτη, 9η Σεπτεμβρίου 2016 ἐκ. ἡμ., Μνήμη τῶν Ἁγίων Προπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, κατὰ τὶς μεταμεσημβρινὲς ὥρες, ἐτελέσθη ἡ Ἐξόδιος Ἀκολουθία τοῦ Ἀειμνήστου Ἐπισκόπου Νόρα Μιχαήλ στὸν Προσκυνηματικὸ Ναὸ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης Φυλῆς Ἀττικῆς.

Αὕτη ἦταν παλαιόθεν ἡ διακαῆς καὶ εὐλαβῆς ἐπιθυμία τοῦ Μακαριστοῦ, διατυπωθεῖσα καὶ στὴν Διαθήκη του, νὰ ταφῆ στὴν Μονή, λόγῳ τῶν ἰσχυρῶν δεσμῶν ἐν Χριστῷ Ἀγάπης καὶ Κοινωνίας, διὰ τῶν ὁποίων συνεδέθη ἐπὶ τριάντα δύο ἔτη μὲ τὸν Ἀείμνηστο Μητροπολίτη μας Ὠρωποῦ καὶ Φυλῆς Κυπριανό († 2013), τὸν νῦν πολυσέβαστο Μητροπολίτη μας καὶ τὸν ἰταλομαθῆ Ἱεραπόστολο Ἐπίσκοπο Μεθώνης κ. Ἀμβρόσιο, ὡς καὶ ὅλην τὴν Ἀδελφότητα, ἀπὸ τοῦ πολυσεβάστου Ἡγουμένου π. Θεοδοσίου μέχρι καὶ τοῦ τελευταίου Δοκίμου...

* * *

Ὁ ἀείμνηστος Ἱεράρχης Μιχαήλ Πιρέντα (Piredda) γεννήθηκε τὴν 7η/20ῆ Δεκεμβρίου τοῦ 1933 στὸ Κάλιαρι τῆς Σαρδινίας. Ἦταν τὸ πρῶτο παιδί μιᾶς πολυμελοῦς παπικῆς οἰκογενείας (μὲ δέκα παιδιά).

Ἐκ νεότητος, ἡ ἀγάπη του πρὸς τὸν Θεὸν ὤθησε αὐτὸν νὰ ποθήσῃ τὴν Μοναχικὴ ζωὴ καὶ γιὰ τὸ σκοπὸ αὐτὸ μετέβη στὴν Ἰταλία, ὅπου εἰσηλθε ὡς Δόκιμος σὲ Μοναστήρι τοῦ

Τάγματος τῶν Καρμελιτῶν.

Ἡ γνωριμία του μὲ τὸν ἀείμνηστο Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Σαρδινίας Ἰωάννη († 2002) ἦταν καθοριστικῆς σημασίας γιὰ τὴν μεταστροφή του στὴν Ὁρθοδοξία: ἐνῶ, λόγῳ τῶν τότε πεποιθησέων του, ἀντεμετώπισε ἐχθρικὰ τὸν ἀνακαινιστὴ τῆς Ὁρθοδόξου Πα-



ραδόσεως στὸ Νησί τῆς Σαρδινίας κατὰ τὴν πρώτη συνάντησί τους, προβληματίσθηκε μὲ τὴν μαρτυρία, τὴν ὁποίαν ἔδιδε ὁ ἀείμνηστος Ἱεράρχης γιὰ τὴν ἀληθινὴ Πίστι καὶ δέχθηκε νὰ παρακολουθήσῃ μία Θεία Λειτουργία.

Ἄμα τῇ πρώτῃ αὐτῇ ἐπαφῇ μὲ τὴν Λειτουργικὴ καὶ Μυστηριακὴ ζωὴ τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, ἡ Χάρις τοῦ Θεοῦ ἐπληροφόρησε τὴν καλοπροαίρετὴ καρδιά του.

Ἀσπασθηκε τὴν Ὁρθοδοξία καὶ βαπτίσθηκε τὸ 1966, ἐκάρη Ρασοφόρος Μοναχὸς τὸ 1982 ἀπὸ τὸν ἀείμνηστο Μητροπολίτη Ἰωάννη († 2002), τὴν 16η Σεπτεμβρίου 1983 ἐχειροτονήθη Ἱεροδιάκονος καὶ τὴν 1η Ὀκτωβρίου 1984 Ἱερομόναχος.

Τὴν 24η Ἀπριλίου 1993, ὁ Αἰμίμηστος Μητροπολίτης μας Ὠρωποῦ καὶ Φυλῆς Κυπριανὸς († 2013) ἐχειροτόνησε αὐτὸν ὡς Βοηθὸν Ἐπίσκοπον τοῦ ἀειμνήστου Μητροπολίτου Ἰωάννου, στὴν Σαρδινία.

Ἦταν ἡ πρώτη Χειροτονία Ὁρθοδόξου Ἐπισκόπου στὸ Νησί μετὰ τὸ Σχίσμα τοῦ 1054 . **Τ**ὴν δὲ 30ῃ Σεπτεμβρίου 1995, ἐξελέγη Ἐπίσκοπος Νόρα (ἐκ τῆς ἀρχαίας Πρωτευούσης τοῦ Νησιοῦ).

Ἐργάσθηκε ἱεραποστολικά, ἐν μέσῳ πολλῶν καὶ ποικίλων πειρασμῶν, ζῶν ἀσκητικά, ἐν πτωχείᾳ καὶ μοναχικῇ λιτότητι. **Δ**οκιμάσθηκε ἐπὶ τριάντα ἔτη ἀπὸ διάφορες ἀσθένειες, τίς ὁποῖες ἀντιμετώπιζε μὲ παραδειγματικὴ ὑπομονὴ καὶ καρτερία.





Τὸ 1986, ὁ νῦν Ἱερομόναχος π. Μαριανὸς ἐγνώρισε τὸν ἀείμνηστο, ἀργότερα ἐκάθη Μοναχὸς καὶ παρέμεινε πιστὸς ὑποτακτικὸς τοῦ Σεβασμιωτάτου μέχρι τῆς τελευτῆς ἐκείνου.

Ἀπὸ τὸ φθινόπωρο τοῦ 2015, ἡ κατάστασις τῆς υἰγείας τοῦ Σεβασμιωτάτου Μιχαὴλ παρουσίασε μίαν ραγδαία ἐπιδείνωσι.

Τὸ ἀνήγγειλε στὸν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη μας, ὁ ὁποῖος ἀπὸ τοῦ 2012 εἶχε ἀναλάβει μὲ ἰδιαίτερη φροντίδα τὴν διακονία τῆς συμπαραστάσεως στὸ Μικρὸν Ποίμνιον τῆς Σαρδινίας, τὴν ὁποίαν ἐπισκέπτεται κατ' ἔτος.

Τὸν Ἰανουάριο 2016, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας, κατὰ τὴν διάρκεια τῆς Ποιμαντικῆς του ἐπισκέψεως, ἐκπλήρωσε τὸν μέχρι τότε ἀνεκπλήρωτο διακαῆ πόθο τοῦ Ἐπισκόπου Μιχαήλ: ἔκειρε αὐτὸν Μεγαλόσχημο Μοναχό.

Ὀλίγες ἐβδομάδες ἀργότερα, ὁ Σεβασμιώτατος ἦταν πλέον ἀναγκασμένος νὰ παραμένῃ κλινῆρης.

Ὁ «φύλακας ἄγγελός» του π. Μαριανὸς διακόνησε αὐτὸν θυσιαστικὰ μέχρι τῆς τελευτῆς του. **Τ**ὸ βράδυ τῆς Τρίτης, 31ης Αὐγούστου 2016, ὅτε «κέκλεικεν» ἡ τελευταία ἡμέρα τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ἔτους, ἡ ψυχὴ τοῦ Σεβασμιωτάτου πέταξε εἰρηνικὰ πρὸς τὴν αἰώνια Πατρίδα.



* * *

Τὸ ἀρχιερατικὸ σκῆνωμα μετεφέρθη ἀεροπορικῶς στὴν Ἑλλάδα καὶ τὸ ἀπόγευμα τῆς Πέμπτης, τῶν Ἁγίων Θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, ἐψάλη ἡ Ἐξόδιος Ἀκολουθία εἰς Μεγαλόσχημον Μοναχόν, στὸν Προσκυνηματικὸ Ναὸ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τῶν Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ιουστίνης.

Προϊστατο ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπός μας κ. Καλλίνικος, ὁ ὁποῖος καὶ ἀνέγνωσε, κατὰ τὸ ἱερὸν ἔθος, τὶς μεγάλες συγχωρητικὲς Εὐχές.



Ἐλαβαν μέρος οἱ Σεβασμιώτατοι Μητροπολίται Ὠρωποῦ καὶ Φυλῆς κ. Κυπριανός, Πειραιῶς καὶ Σαλαμίνας κ. Γερόντιος, Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος καὶ Δημητριάδος κ. Φώτιος, ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Γαρδικίου κ. Κλήμης, ὁ ἐκ Ρουμανίας Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Σουτσάβας κ. Σωφρόνιος, πολλοὶ Ἱερεῖς, δύο Ἱεροδιάκονοι καὶ οἱ Ἁγιοκυπριανῖται Πατέρες.

Μαζὶ μὲ τὸν πανοσιολογιώτατο π. Μαριανό, τρία ἀκόμη πνευματικὰ τέκνα τοῦ ἀειμνήστου Ἱεράρχου εἶχαν προσέλθει ἀπὸ τὴν Σαρδινία, γιὰ νὰ συνοδεύσουν τὸν Πνευματικὸν τὸν Πατέρα μέχρι τοῦ τάφου.



Παρέστησαν ἐπίσης οἱ σεβαστὲς Γερόντισσες Ξένη Μοναχὴ, Ταξιαρχία Μοναχὴ, Εὐπραξία Μοναχὴ καὶ Ἰουστίνα Μοναχὴ μὲ τινα μέλη τῶν Συνοδιῶν αὐτῶν, ὡς καὶ πολλοὶ πιστοὶ.

Σὲ ὅλους ὁ ἀειμνήστος Ἐπίσκοπος Μιχαήλ, ὁ ὁποῖος συνήθιζε νὰ συμμετέχη κάθε χρόνο στὶς Πανηγύρεις τῶν Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης καὶ τῆς Ἁγίας Τριάδος (στὴν Ἱερὰ Μονὴ τῶν Ἁγίων Ἀγγέλων), ἦταν σεβαστὸς καὶ ἀγαπητὸς.

Στὸν ἐπικήδειο Λόγο του, ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος κ. Κλήμης ὠμίλησε γιὰ τὸν ἐνάρετο βίον καὶ τὴν πιστότητα τοῦ ἐκδημήσαντος Ἀρχιερέως πρὸς τὴν Ἐκκλησία μας καὶ τὴν Ἀδελφότητα τῆς Μονῆς, τῆς ὁποίας ἀποτελοῦσε ἐκλεκτὸ μέλος.

Ἐν συνεχείᾳ, τὸ σκήνωμα τοῦ ἀειμνήστου μετεφέρθη ὑπὸ τῶν Ἱερέων μέχρι τοῦ Κοιμητηρίου τῆς Μονῆς ἐν λιτανείᾳ, ὅπου καὶ ἐτάφη πλησίον τοῦ Κελλίου του.



* * *



Τέλος, συνεκεντρώθησαν ἅπαντες στὸ Ἀρχονταρῖκι τῆς Μονῆς γιὰ τὸ καθιερωμένο κέρασμα. Ἐκεῖ, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας ἀνεφέρθη στὸν ἀείμνηστο Ἐπίσκοπο Μιχαήλ, στὸν σύνδεσμο ἀγάπης, τὸν ὁποῖον διατηροῦσε Αὐτὸς

εἰδικὰ μὲ τὶς Μοναστικές Ἀδελφότητες, ἀλλὰ καὶ στὴν σπορά, τὴν ὁποῖαν ἄφησε ὁ αὐοίδιμος καὶ καλεῖται πλέον νὰ αὐξήσῃ ὁ π. Μαριανός. Ὑποσχέθηκε εἰς αὐτόν, ὅτι θὰ συνεχίσῃ νὰ συμπαρίσταται στὸ Μικρὸν Ποίμνιον τῆς Σαρδινίας, ἕως ὅτου, Χάριτι Θεοῦ, αὐξηθῇ ἐν Κυρίῳ.

Ὁ π. Μαριανός ἀνέγνωσε Λογύδριον, στὸ ὁποῖο ἀνεφέρετο στὸν ἐκλιπόντα Πνευματικὸ του Πατέρα καὶ τὰ πνευματικὰ χαρίσματά του, ἀλλὰ καὶ στὴν προσωπικὴ του πρόθεσι νὰ συνεχίσῃ τὸ ἔργο τῆς Ἱεραποστολῆς στὴν Σαρδινία, ἐπικαλούμενος τὴν σκέπην καὶ ἐνίχυσιν τῶν εὐχῶν τοῦ ἀειμνήστου Πνευματικοῦ Πατρὸς αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ ὄλων τῶν παρόντων.



* * *

• **Ἐν κατακλειδι**, θὰ πρέπει νὰ ἐπισημανθῇ τὸ ἐξῆς λίαν ἀξιοπρόσεκτον: μετὰ ἀπὸ ἐννέα (9) ὀλοκλήρους ἡμέρας ἐκ τῆς Κοιμήσεως Αὐτοῦ, τὸ ἀρχιερατικὸν Λείψανον δὲν ἐπαρουσίασε σημεῖα φθορᾶς, ἀλλ' ἀντιθέτως, ἦταν **θερμὸ καὶ εὐκαμπτον**, ὡς νὰ ἦταν ζωντανό!...

*Μιχαήλ τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἐπισκόπου Νόρα Σαρδινίας
αἰωνία ἡ Μνήμη!*

† Γ.Γ.Μ.

